

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 53042-08-20 א' נ' ש'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ורדה פלאוט

ש.א.

מבקש

נגד

י.ש.

משיבה

פסק דין

- 1 בקשת רשות ערעור על החלטות בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה מיום 17.8.20
- 2 ומיום 24.8.20, לפיהן הסמיך בית המשפט את המשיבה לחתום על כל הטפסים הנדרשים
- 3 להשלמת רישום בנם הקטין של הצדדים לגן אנתרופוסופי, לאלתר, תוך חיוב המבקש
- 4 במחצית עלות שכר הלימוד בגן. נדחתה טענת המשיב, כי יש לרשום את הקטין לגן מועצה
- 5 ולא לגן פרטי וכי הוא יישא בעלות מחצית מעלות גן ציבורי לאחר מיצוי כל ההנחות
- 6 המגיעות למשיבה.
- 7
- 8 2. לצדדים שלושה ילדים קטינים בגילאי 11, 7, 3. ביום 17.5.20, במסגרת דיון בבקשה לצו
- 9 הגנה, ניתן צו הגנה הדדי וכן הוסכם, כי המבקש ישלם סך 3,500 ₪ למזונות הקטינים
- 10 ובנוסף, מחצית הוצאות חינוך ובריאות.
- 11
- 12 3. לטענת המבקש, בתמצית, הוא הביע דעתו מאז הדיון מיום 17.5.20, כי אין הוא מסכים
- 13 עוד לממן מסגרת לימודים פרטית. לטענתו, הפער בין העלויות של הגנים השונים
- 14 משמעותי. עלות הגן האנתרופוסופי כ- 3,000 ₪ לחודש, בעוד עלות גן ציבורי הנה כ- 600-
- 15 800 ₪ לשנה בלבד. המבקש אינו מתנגד לעצם לימודי הקטין בגן זה, אלא מתנגד לחיובו
- 16 במחצית העלות. המבקש טוען, כי יש לחייבו במחצית עלות גן ציבורי בלבד, בניכוי ההטבות
- 17 המוענקות למשיבה. עוד טוען המבקש, כי מצבו הכלכלי בכי רע והוא אינו יכול לשלם את
- 18 הסכומים בהם חויב. הוא מקבל קצבת אבטלה בסך 6,400 ₪, משלם דמי שכירות ומזונות
- 19 בסך 3,500 ₪ ומחצית הוצאות חינוך בסך 1,700 ₪. אין ביכולתו לשלם את שכה"ל בו חויב
- 20 בהחלטה נושא הבר"ע.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 53042-08-20 א' נ' ש'

תיק חיצוני:

4. לטענת המשיבה המדובר בבקשת סרק. המבקש הסכים בעבר ללימודי כל הקטינים במסגרות פרטיות. העלות הנכונה אינה כפי שטוען המבקש, אלא בסך 2,400 ₪ בניכוי הנחה של 40% ומכאן, כי מדובר בשכ"ל בסך 720 ₪ לחודש בלבד. ממילא לצדדים קבוע דיון ביום 13.10.20, ויש למצות את הדיון בישיבה זו.

5. המבקש השיב לתגובת המשיבה וטען, כי בעבר אכן הסכים לחינוך הקטינים במוסדות פרטיים ואולם, הדבר היה עובר לסכסוך, כאשר המשפחה התגוררה תחת קורת גג אחת בבית השייך להורי המשיבה והוריה תמכו כלכלית בצדדים. בחודש אפריל 2020 סולק המבקש לטענתו מהבית ומיד לאחר מכן הודיע, כי אינו מסכים להמשך לימוד הקטינים במוסדות פרטיים.

דיון והכרעה -

6. מצאתי, כי יש ממש בבקשה ועל כן ניתנת רשות ערעור והבקשה תידון כערעור. דין הערעור להתקבל.

תחילה יצוין, כי החלטת בית משפט קמא אינה מנומקת כלל. ההחלטה אינה מפרטת מהי המחלוקת, מהן טענות כל אחד מהצדדים ומדוע קיבל בית המשפט את טענות המשיבה דווקא ודחה את טענות המבקש.

ודוק, חובה על בית משפט לנמק החלטותיו – ר' רע"א 290/15 **ברנד פור יו בע"מ נ' רמי לוי שיווק השקמה**, מיום 8.12.15, ולמעשה ניתן להחזיר את הדיון לערכאה הדיונית מקום בו ההחלטה לא נומקה - ר' רע"א 9118/16 **קוריאה מוטורס ישראל בע"מ ואח' נ' אברהם אונגר**, מיום 14.12.16.

עוד אני סבורה, כי ההחלטה שניתנה שגויה ואינה יכולה להיוותר על כנה, לפחות לעת הזאת.

כאמור לעיל, המבקש אינו מתנגד ללימוד הקטין בגן האמור, אלא לחיובו בעלות שכר הלימוד בלבד. מצאתי ממש בטענה זו של המבקש.

ככלל, חינוך במסגרת פרטית, כאשר קיימת במקום מגורי הקטין מסגרת ציבורית, איננה בבחינת צרכים הכרחיים של קטין, בהם מחויב האב, גם כאשר עסקין בקטין מתחת לגיל 6. הצרכים ההכרחיים מתמצים במסגרת חינוך ציבורית, וחינוך במסגרת פרטית שעלותה גבוהה בהרבה הינה בגדר לפנינים משורת הדין, ואין לחייב את האב בעלות זו. רוצה המשיבה - תרשום את הקטין במסגרת חינוכית זו, ואולם אל לה לצפות שהמבקש יחויב בעלותה, גם לא במחצית העלות. מילים אחרות, הוצאות שהינן בגדר למעלה מהצרכים ההכרחיים,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 20-08-53042 א' נ' ש'

תיק חיצוני:

מחייבות הסכמה משותפת של שני ההורים, והחייב בעלויות אלו, כאשר אחד מההורים חוזר בו מההסכמה, תלויה בנסיבות. בעניינינו, הסביר המבקש באופן מניח את הדעת - לשלב זה של הדיון - כי הסכמתו ניתנה כאשר הנסיבות היו שונות לחלוטין: המשפחה זכתה לסיוע מצד הורי המשיבה, וההוצאה הנוספת עבור מסגרות פרטיות היתה אפשרית. כיום, כאשר הצדדים נפרדו והעזרה הכלכלית האמורה אינה מוענקת עוד למבקש, הוא מחויב במזונות, מובטל ומתקיים מדמי אבטלה, סירובו להמשיך ולשאת בהוצאה זו הנה מובנת, וכאמור, אין מקום לחייבו בהוצאה שאינה הכרחית ואינה מוסכמת.

מיותר לציין, כי גם עלות שכ"ל בסך 720 ₪ לחודש, הינה גבוהה באופן משמעותי מעלות שכ"ל במסגרת ציבורית, כפי שציין המבקש, וגם בעלות זו אין מקום לחייבו, בנסיבות המתוארות לעיל.

אשר על כן, ובשלב זה, אני מורה על ביטול החלטת בית משפט קמא. חיובו של המבקש במחצית עלות חינוך הקטין תהא בהתאם לתעריף הנהוג במסגרת ציבורית, בניכוי כל ההטבות להן זכאית המשיבה. ככל שהסכום המדויק שנוי במחלוקת, הוא יקבע ע"י בימ"ש קמא בהתאם לאמור לעיל.

מאחר ומדובר בסעד זמני, אין מניעה לשוב ולדון בנושא זה, ככל שהנסיבות ישתנו, וע"פ בקשה שתוגש מטעם מי מהצדדים. במקרה כזה, יש לקיים דיון ממצה ולאחריו תינתן החלטה מנומקת.

7. המשיבה תישא בהוצאות הבקשה בסך 2,500 ₪.

העירבון שהפקיד המבקש יוחזר לו ע"פ פרטים שימסור במזכירות.

8. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתנה היום, י"א תשרי תשפ"א, 29 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

ורדה פלאוט, שופטת